

Dagsöversikten.

Tyska och franska synpunkter på Nordfrankrikes återuppbyggande.

Som bekant offentliggjordes för en tid sedan från fransk sida en utförlig framställning av de resultat, som hittills vunnits vid arbetet på Nordfrankrikes återuppbyggande. Enligt denna redogörelse skulle rekonstruktionsarbetet ha fortgått med förvånande snabbhet och redan i väsentliga delar, så i fråga om järnvägar m. m., vara i det väsentliga avslutat. Denna optimistiska framställning torde väl ur politisk synpunkt delvis förklaras av att Frankrike givetvis önskar visa, att det nedlagt stora kostnader på återuppbyggandet och sålunda kan fordra omedelbar ersättning av Tyskland samt även, därav, att Frankrike ej vill gå med på de tyska förslagen om direkt hjälp vid återuppbyggandet och sålunda önskar visa den erbjudna hjälpens obehörighet.

Av samma skäl ligger det givetvis i Tysklands intresse att söka uppvisa, att det franska återuppbyggnadsarbetet icke kommit synnerligen långt. Tyska utrikesministern lär också i sin förut omtalade not till Förenta staterna i skadeståndisfrågan ha förklarat, att återuppbyggandet av de förstörda områdena stode på ett jämförelsevis förberedande stadium, detta naturligen såsom ett av motiven för det i noten gjorda förslaget om direkt tysk hjälpaktion. Även i den tyska pressen driver man med ganska stor energi samma tes. Senast har dr Jordan i en längre artikel i Berliner Tageblatt gått in på frågan. Efter att ha livligt förordat de tyska förslagen om direkt hjälp vid återuppbyggandet ingår han på spörsmålet om huru långt detta fortskridit och gör gällande, att de franska redogörelserna häröver äro synnerligen överdrivna. Han antyder bl. a. att en stor del av de summor, som officiellt anslås till återuppbyggandet och för vilka tyskarna alltså debiteras, gå till helt andra ändamål. Slutsatsen blir därför, att direkt tyskt arbete i Nordfrankrike är nödvändigt, såväl för att rekonstruktionsarbetet skall få verklig fart som för att tyskarna icke behöva betala mer än som verkligen åtgår.

Som svar på dessa tyska framställningar, särskilt noten till Förenta staterna, har franska regeringen till sin ambassadör i Washington sänt en jämförande tabell över de tyska förstörelserna och de resultat i röjningsarbetet, som hittills uppnåtts genom Frankrikes outtröttliga ansträngningar. Av denna tabell framgår, att av 3,800,000 hektar förstörd mark icke mindre än 3,415,258 hektar åter satts i stånd till den 31 dec. Intill samma tidpunkt, hade av de 590,235 fullständigt ödelagda byggnaderna 280,825 reparerats. Dessutom hade man byggt upp 41,128 träbaracker och 90,463 andra provisoriska byggnader. Inalles hade 1,685,883 personer sin bostad i de reparerade byggnaderna eller de provisoriska bostäderna. Av 1,757,577 hektar odlingsbar jord, som man haft att iståndsätta, hade 1,405,882 blivit upplöjda och 961,578 besädda.

Ett rykte om en omfattande fransk-engelsk överenskommelse återges i Vosische Zeitung av George Bernard. Han uppger nämligen, att mellan konferensen i London och Briand's senaste tal i franska deputeradekammaren en vitomfattande överenskommelse ingåtts mellan Frankrike och England. I detta avtal tillförsäkras England Frankrike all erforderlig militär hjälp gentemot Tyskland. I gengäld avstår Frankrike från sina intressen i väsentliga delar av främsta Asien (förmodligen äsytias i främsta rummet Syrien), avstår från att bedriva en egen politik i Ryssland och lovar England hela franska flottans understöd i händelse av konflikt mellan England och någon transatlantisk makt. Rörande ryktets sanningssvärde är givetvis för närvarande ej möjligt att göra något uttalande.

I fråga om skadeståndet kan för övrigt meddelas, att i senast bitkomna nummer av Manchester Guardian i en artikel om skadeståndisfrågan föreslås, att Förenta staterna skola inbjudas att medla mellan de båda parterna. Förslaget är givetvis tillkommet i anledning av den

förut här refererade notväxlingen mellan Tyskland och Förenta staterna.

I går middag hölls på Schlossplatz ett stort massdemonstrationsmöte för Oberschlesiens odelade anslutning till Tyskland. Alla samhällsklasser och politiska partier voro representerade. Tal höllos av fem talare, tillhörande olika politiska riktningar. En resolution antogs, varmed hänvisning till omröstningsresultatet kräves, att Oberschlesien för evärdliga tider skulle bevaras åt det tyska fosterlandet.

Petit Parisien tror sig veta, att förhandlingar f. n. pågå mellan Italien och Tyskland i syfte att finna en formel, som lämnar Ungerns grannar definitiva garantier mot ett upprepande av sådana händelser som exkejsarens äventyr. Resultatet väntas inom närmaste tiden. I detta sammanhang kan erinras om att ungerska ministerpresidenten i ett för några dagar sedan hållet tal riktade en skarp kritik mot grannstaternas politik under den ungerska krisen. Man anså nämligen, att de hotelser, som därvid gjorts för det fall, att exkejsaren åter insattes på tronen, icke vore förenliga med Ungerns värdighet såsom självständigt stat.

Tyska exkejsarinnan har avlidit.

Den tyske järnvägskommissionären prof. Lomonosoff befinner sig f. n. på besök i Prag, varifrån ett telegram förmäler, att han har för avsikt att på-

cera beställningar på sammanlagt 300 lokomotiv i Tjeckoslovakien, Schweiz och Italien. I detta sammanhang skall han ha förklarat, att sovjetregeringen även förfogar över 25 miljarder rubel i guld och juveler, vilka skola användas till betalning av lokomotiven. Sv. H. T. har tidigare berört frågan om den ryska guldfondens storlek och därvid relaterat de rätt variabla beräkningar, som föreligga. I allmänhet torde man dock stannat vid en halv miljard som maximisiffror. Det av prof. Lomonosoff uppgivna värdet måste under alla omständigheter betraktas som en mer än lovligt optimistisk uppskattning.